

V. évfolyam 7. szám

2019. július

FORRÁS

A NAGYVÁRAD-ÚJVÁROSI SZENT LÁSZLÓ-PLÉBÁNIA HAVILAPJA

Egy ölelés

Egy francia katolikus fiúgimnáziumban egy osztályfőnök a hétvégére hazautazó osztályának rendkívüli feladatot adott. Otthon mindenkinek, se szó se beszéd, meg kellett ölelnie az édesapját, majd egy rövid fogalmazásban meg kellett örökítenie az eseményt, illetve mindazt, ami történt. A rövid szabadság után mindenki visszautazott a tanintézetbe, de erről a feladatról szinte tabuszerűen egy szó sem esett a fiúk között, mígnem eljött az osztályfőnöki óra és a tanár rákérdezett a „hétvégi apa-ölelésre”. Az osztályban szinte tapintható volt a feszültség, ezért is a legjobb tanulót szólította elsőnek. Felolvasta a rövid fogalmazását, amiben arról számolt be, hogy az apja nagyon elcsodálkozott az ölelésen és meg is kérdezte, miért kapta azt. Aztán sorban következtek a többiek: volt akinek annyira megdöbbsent az apja, hogy aznap ki sem jött a dolgozószobájából, volt olyan, aki megkönnyezte az ölelést, és olyan apa is volt aki annyi zsebpénzt adott, mint még soha. Egyetlen apa sem maradt reakció nélkül.

foto: internet

Jézus, az elsőszülött a halottak közül, benne áll fenn minden, benne lakik az egész teljesség, Ő a mi szamaritánusunk, aki azért jött, hogy az emberiséggel irgalmasságot cselekedjen. Ami számunkra a legfontosabb, hogy ez bennünket meg kell érintsen, reakciót kell kiváltson az életünkre vonatkozóan. Az irgalmasságnak, a megbocsátásnak, a felebaráti szeretetnek a törvényét Jézus hozta közel hozzánk, itt kell legyen a szánkban és a szívünkben, ez a vallásos élet, ez a krisztuskövetés, hogy a tetteinket hozzá szabjuk Jézushoz. Ez lehet a mi reakciónk, amit kivált bennünk Jézusnak az emberiség felé történő ölelése.

Az irgalmas szamaritánusról szóló történetben Jézus egy törvénytudónak válaszolt az egyik legszebb példabeszéddel, arra vonatkozóan, hogy ki az ember felebarátja. A szavaiból nyilvánvalóvá lett, hogy minden ember a felebarátunk. A találkozásról szóló beszámoló Jézus szavaival végződik: „Menj és te is hasonlóképpen cselekedj!” – hasonlóképpen... de nem egy képzeletbeli szereplőhöz hasonlóan, hanem Jézushoz hasonlóan, akinek magának esett meg a szíve az emberiségen.

Pék Sándor plébános

JÓZSEF ATTILA

Az Isten itt állt a hátam mögött

Az Isten itt állt a hátam mögött
s én megkerültem érte a világot

.....
.....

Négykézláb másztam. Álló Istenem
lenézett rám és nem emelt föl engem.
Ez a szabadság adta értenem,
hogy lesz még erő, lábra állni,
bennem.

Úgy segített, hogy nem segíthetett.
Lehetett láng, de nem lehetett hamva.
Ahány igazság, annyi szeretet.
Úgy van velem, hogy itt hagyott
magamra.

Gyöngye a testem: óvja félelem!
De én a párom mosolyogva várom,
mert énvelem a hűség van jelen
az üres űrben tántorgó világon.

1937.

Elsőáldozók és ministránsok kirándulása

Hétfőn, június 24-én egy felejthetetlen élményben volt részünk. Sándor atya az elsőáldozók csapatát és egy pár ministránts, köztük engem is, meghívott egy nagyszalontai utazásra. A kirándulásunk alatt a gyerekekre felügyelni nagy élmény volt számomra, jó tapasztalatokat szereztem ilyen téren.

A vonatállomásról ellátogattunk az ottani plébániára Ottó atyához, egykori plébánosunkhoz. Itt meguzsonnáztunk, játszottunk és egy kellemes környezetben ismerkedtünk egymással. Miután mindenki kiadta magából a természetes ösztöneit, amit egy gyerek szabadtéren bátran meg is tehet, elmentünk a templomba. Egy rögtönzött hittanóra sok érdekességet nyújtott számunkra, sokan tanultak új dolgokat itt, tanulságos történetekkel is

gazdagodtunk. Van, aki megtudta, hogy a korporálé az a kendő, amire a szentségeket helyezi a miséző pap, valamint az elsőáldozókhoz intézett kérdésekre való válasz alapján sok érdekességre irányították figyelmünket. Miután megcsodáltuk a templom díszes falait egy óras böjtöt fogadtunk Ottó atyáért, amiért vendégszeretetét megmutatta számunkra. Ezek után mókázás, játszás, fagyizás valamint sétálás következett.

Visszautazásunk gondmentes volt. Örülök, hogy részt vehettem ezen a kiránduláson, ami alatt nem csak vezető lehettem köztük, hanem sikerült az újonnan kötött barátságokat megpecsételnem. Hálát adok az Istennek azért a napért, ami örök emlék marad mindenki számára.

Szabó Boróka

Vendégünk volt a Koch házaspár

Június végén plébániánk vendége volt Rosemarie és Emil Koch a németországi Eisenfeldből. Rosemarie Koch hosszú évek óta segélyszállítmányokat szervez Németországban. Az elhatározást a hála hívta életre egy súlyos betegségből történő gyógyulás után. A szállítmányok fuvardíját házi készítésű sütemények, édességek vásárokon történő értékesítéséből fedezik. A kezdetekkor – családi indíttatásra – az afrikai Zimbabwebe szállítottak, majd amikor az ottani viszonyok lehetetlenné tették a szállítmányok fogadását, Magyarországra és Romániába küldték a segélyeket. Így jutottak el Nagyváradra és kerültek kapcsolatba Pék Sándor atyával.

A Koch házaspárral alkalmunk volt találkozni plébániánk közösségi termében, ahol a Szeretetszolgálat-csoport tagjai voltak jelen, majd következő nap egy rendkívüli Egyháztanács-ülésem fogadtuk őket.

Mindkét alkalommal röviden vázolták tevékenységüket és kapcsolatunk történetét. Itt-tartózkodásuk alatt betegeket és autistákat látogattak, voltak Gálospetriben és Újpalotán. Nagy élményt jelentett számukra a Főpásztorunkkal való találkozás.

Öröm volt számunkra, hogy immár személyesen is megismerhettük egymást. Hála és köszönet segítőkészségükért, fáradozásaikért!

Hitünk szent titka...

A Nagyváradi Római Katolikus Püspökség minden évben bekapcsolódik a Tömegtájékoztató Világnapjának megünneplésébe, többek közt emiatt is szervezett Média-napot 2019. június 15-én. Az írott anyagok csoportjában Lolo Gabriellát, a Szent László Líceum diákját különdíjban részesítették. Az alábbiakban az ő írását olvashatják. Gratulálunk neki!

Számomra az Oltáriszentség ésszel fel nem fogható titok, lelki táplálék. Az Oltáriszentségben Jézus köztünk van, erőt ad ahhoz, hogy a szeretet útján járjunk. A Szentírásból megtudjuk, hogy a Jóisten már az idők kezdete előtt megálmodta ezt a világot, benne minden gyermekét.

Jézus azonosult velünk, kisgyermek képében eljött közénk, példát adott arra, hogyan válhatunk mi is Isten gyermekeivé. Jézus Krisztus az utolsó vacsorán megalapította az Oltáriszentséget, ami az élet forrása. Ő ránk hagyta a legnagyobb örökséget, az Eukarisztiát.

Jézus halálával és feltámadásával örök életet hozott számunkra, szeretne minden megfáradt léleknek örök üdvösséget nyújtani, mivel a földi életünk csak egy küldetés, nem itt találjuk meg a boldogságunkat, hanem az örök életben. „Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon.” (Jn 6,54)

Jézus hűséges volt az Atyához a kereszthalálig, arra biztat bennünket is, hogy vegyük fel kereszttünket és kövessük őt. Jézus azt mondta a tanítványainak: „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát, vegye föl a kereszjtét és kövessen engem.” (Mt 16,24).

A kereszthordozásban igazi erőforrásunk az Oltáriszentség.

Jézus áldozata a legkedvesebb az Atya számára, mert egyszerűen Fia áldozta fel magát a kereszten. Mindenki, aki töredelmes szívvel járul az Oltáriszentséghez, Isten szeretett gyermekévé válik.

Pio atya számára is nagyon fontos volt a szentmise bemutatása és a szentáldozásban való részesülés: „Egyszerűbb lenne a világnak a Nap nélkül létezni, mint szentmise nélkül.” Mélyen hitt abban, hogy Jézus valóban jelen van a szentmise ünneplésekor.

Lolo Gabriella,
a Szent László Líceum diákja

Pio atya a saját maga által írt imádságot mondta a szentáldozás után.

„Maradj velem, Uram, mert szükséges, hogy velem légy, hogy el ne feledjelek. Tudod, hogy milyen könnyen elfordulok tőled.

Maradj velem, Uram, mert gyenge vagyok, szükségem van a Te erődre, hogy ne essek el annyiszor.

Maradj velem, Uram, mert Te vagy az én életem, és nélküled értelmetlen és reménytelen a létem.

Maradj velem, Uram, mert Te vagy az én világosságom, és nélküled sötétségben vagyok.

Maradj velem, Uram, hogy megmutasd nekem a Te akaratodat.

Maradj velem, Uram, hogy halljam a hangodat, és kövesselek.

Maradj velem, Uram, mert még jobban akarlak szeretni, és mindig Veled akarok lenni.

Maradj velem, Uram, ha azt akarod, hogy bűséges legyek Hozzád.

Maradj velem, Uram, mert bármilyen szegény is a lelkem, azt kívánom, a Te számodra a vigasz helye, a te szereteted jészké legyen.

Maradj velem, Jézus, mert már késő van, és a nap lenyugvóban, múlik az élet. Közeledik a halál, az ítélet, az örökkévalóság. Meg kell újítanom az erőmet, hogy ne álljak meg útközben, ehhez szükségem van Rád. Félek a sötétségtől, a kísértésektől, a szárazságtól, a keresztől, a szenvedésektől. Óh, mennyire szükségem van Rád, én Jézusom, a számkivetés éjszakáján!

Maradj velem, Jézus, mert az élet sötétségében - annak minden veszedelmével - szükségem van Rád.

Segíts, hogy felismerjelek, úgy, mint tanítványaid a kenyérszegéskor, hogy a szentáldozás legyen a világosság, amely eloszlatja a sötétséget, az erő, amely fenntart engem, és egyetlen boldogsága szívemnek.

Maradj velem, Uram, mert halálom óráján is Veled akarok lenni, ha nem a szentáldozásban, legalább kegyelmedben és szeretetedben.

Maradj velem, Jézus, nem kérem isteni vigasztalásodat, mert nem vagyok rá méltó, csak a te jelenléted ajándékát kérem. Óh, igen, ezt kérem Tőled!

Maradj velem, Uram, egyedül Téged kereslek, a te szeretetedet, a Te kegyelmedet, a Te akaratodat, a Te szívedet, a Te lelkedet, mert szeretlek Téged, és nem kérek más jutalmat, mint hogy egyre jobban szeresselek, erős, cselekvő szeretettel.

Add, hogy teljes szívemből szeresselek itt a földön, hogy aztán tökéletesebben tovább szeresselek az örökkévalóságban, édes Jézus. Ámen.”

(<https://www.magyarKurir.hu/hirek/pio-nya-aldozas-utani-imaja>)

Lolo Gabriella,
Szent László Római Katolikus Teológiai Líceum, X. B.

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus

Budapest, 2020. szeptember 13–20.

„Minden forrásom belőled fakad”

Zsolt 87,7

Testével táplál minket

(Folytatás előző lapszámunkból)

3. Az Eukarisztia meghívás a keresztény életre

Az Eukarisztia meghívás számunkra. Gyümölcsözően csak az áldozik, aki nem csupán egy ostyát vesz magához, hanem egyesülni akar a jelenlevő Jézussal; illetve azokkal a titkokkal, amelyeket az Eukarisztia jelez. Mely titkokat jelzi az Eukarisztia?

- A kenyér és bor – jelzi a Jézussal való „táplálkozást”, egyesülést;
- a test és vér jelzi, hogy Jézus meghalt értünk: jelzi Jézus szeretet-áldozatát;
- a közös táplálkozás jelzi, hogy Jézus testvéri közösséggé, eggyé akar

tenni minket.

Ki áldozik tehát jól?

- Aki vágyik egyesülni Jézussal;
- megpróbál úgy szeretni, ahogy Jézus szeretett;
- vágyik arra, hogy megvalósuljon Jézus kívánsága: az egység az emberek

között.

Láttuk, hogy az Eukarisztia jelzi és összefoglalja Jézus életét, művét. Hasonlóan jelzi és összefoglalja a gyümölcsöző áldozás feltételeit:

– A táplálék – jelzi, hogy az veheti, aki éhezik a szeretetre és igazságra, aki „jól akar lakni” Krisztussal.

– Az étel testünk-ké-vérünk-ké válik: – jelzi, hogy az veheti, aki nemcsak 5–10 percig, hanem egész életében Jézussal együtt akar élni.

– Az Eukarisztiában Jézus kiüresíti magát és ehetővé válik: jelzi, hogy az veheti, aki szeretetből kész kiüresíteni magát, és aki ily módon „ehetővé”, táplálékká akar válni mások számára.

– Sokan ugyanabból a kenyérből esznek, egy közös „lakoma” keretében: – jelzi, hogy az ehet belőle, aki vágyik arra, hogy mindnyájan egyek legyünk Jézusban.

– A test és vér szétválasztottságában Krisztus kereszthalála jelenik meg: – az egyesülhet Vele, aki kész akar lenni áldozatot is hozni, életét is odaadni a Jézus kívánta egységért.

– Az Eukarisztiában az értünk meghalt Feltámadott jelenik meg: – az veheti, aki hisz abban, hogy ha ő Krisztus életével és halálával egyesül, a Feltámadottal egyesül, s így eljut a feltámadásba.

(Folytatása következő lapszámunkban)

Forrás: Tomka Ferenc: *Találkozás a kereszténységgel*

- Az egyház tagjává lett a **kereszttség** szentsége által június 23-án Sofia-Mária, Csete Zsolt-Roland és Bozeşan Indra gyermeke.
- Szentségi **házasságot** kötöttek május 18-án Zsíros Attila és Kenyeres Annamária, valamint június 29-én Fekete Attila József és Bedő Lia Ramóna.
- **Utolsó útjukra kísértük:** június 10-én † Quai Ştefan, június 18-án † Ács Margareta testvéreinket.

A SZENTMISE OLVASMÁNYAI

Július 2.: Sarlós Boldogasszony: Szof 3,14-18 v. Róm 12,9-16b - Lk 1,39-56
 Évk. 14. vas. - július 7.: Iz 66,10-14c - Gal 6,14-18 - Lk 10,1-12.17-20
 Évk. 15. vas. - július 14.: MTörv 30,10-14 - Kol 1,15-20 - Lk 10,25-37
 ApCsel 14,21b-27 - Jel 21,1-5a - Jn 13,31-33a.34-35
 Évk. 16. vas. - július 21.: Ter 18,1-10a - Kol 1,24-28 - Lk 10,38-42
 Évk. 17. vas. - július 28.: Ter 18,20-32 - Kol 2,12-14 - Lk 11,1-13

A havilapot szerkeszti a Nagyvárad-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia.
 410209 Nagyvárad, Primăriei utca 9. Telefon: 0259/431-652. www.szentlaszloplebania.ro
 facebook: Nagyvárad-Újvárosi-Szent-László-Római-Katolikus-Plébánia
 Készült a nagyváradí Litera Print nyomdában.